

L'ORÉAL साठी परदेशात तीन दिवस

L'ORÉAL THROUGH GILLETTE · 05

त्या सकाळी तो मला माझ्या इमारतीखाली घ्यायला आला तेव्हा खूप लवकर होते — ती त्याची काम करण्याची पद्धत होती. तो नेहमी म्हणायचा की सकाळच्या तोंडात सोने असते, आणि त्या वेळी तुम्ही जे करता, जे निर्माण करता, ते दुपारी कधीच पुन्हा करता येत नाही. पहाटेचे 5:30 वाजले होते. त्याने अर्धवट मस्करीत मला पासपोर्ट घ्यायला सांगितले, आणि मी लगेच उलट विचारले की आपण नक्की कुठे जातो आहोत ते तरी सांग.

सिसिली इटलीचाच भाग आहे, मी म्हणालो, त्यासाठी पासपोर्ट लागत नाही — पण तो हसून म्हणाला: तुझ्यासारख्या माणसाला, ज्याला प्रांतांची, लहान गावांची, अशा प्रदेशाची सवय आहे — तू कातानियासारख्या दहा लाख लोकांच्या शहरात हरवलास, तर निदान तू कुठला आहेस ते त्यांना कळेल आणि ते तुला घरी पाठवतील.

हा हा हा हा हा हा हा.

सुप्रभात Nando, मी आलो आहे, आणि तू काही जगप्रवासी नाहीस हे मला माहीत आहे — असे म्हणण्याची ती त्याची पद्धत होती.

आम्ही फेरीबोटीवर पोहोचलो, आणि त्याने मला डोक्यापासून पायापर्यंत न्याहाळले. या प्रसंगासाठी मी निळा सूट विकत घेतला होता, फिकट निळा शर्ट, निळा टाय, करकरणारे नवे बूट, आणि मला सगळ्याबद्दल आत्मविश्वास वाटत होता.

मी दाढी केली होती, माझे एक खास Gillette आफ्टरशेव्ह लावले होते, केस व्यवस्थित होते, मन स्वच्छ होते — मी खरोखर नीटनेटका होतो. पण कशामुळे तरी मी थबकलो आणि विचार करू लागलो: त्याच्या मनात काहीतरी आहे हे मला माहीत होते, फक्त काय ते माहीत नव्हते.

त्याने माझा हात धरला — चल कॅफेत जाऊ, पहिल्या मजल्यावर — त्याच्या मागे यायला सांगितले, आणि तिथे पोहोचताच तो मला सरळ पुरुषांच्या प्रसाधनगृहात

घेऊन गेला.

त्याने मला जाकीट, टाय, शर्ट काढायला सांगितले, चेहरा नीट धुवायला आणि ते मेले आफ्टरशेव्ह काढून टाकायला सांगितले — तो म्हणाला की ते म्हाताऱ्यांचे आहे, त्याचे आजोबा जे लावायचे त्याची त्याला आठवण झाली, इतके उग्र की डासांनाही आणि त्याच्या आजीलाही लांब ठेवायचे.

त्याने टायऐवजी मला एक ॲस्कॉट स्कार्फ दिला, आणि जाकिटासाठी एक पॉकेट स्केअर. मग त्याने माझे अगदी नवे Casio काढले, ज्यात कॅल्क्युलेटर होता, आणि खोक्यातून नुकतेच काढलेले एक घड्याळ दिले — Omega Seamaster, स्टीलची केस — ते उजव्या मनगटावर घालायला सांगितले, आणि दुसऱ्या मनगटात पांढऱ्या-चंदेरी रंगाचे एक ब्रेसलेट सरकवले.

मला वाटले झाले, पण मग त्याने खिशातून फ्रेंच परफ्यूमची एक छोटी बाटली काढली, pour femme, आणि तो मला त्याने अक्षरशः अभिषेक केल्यासारखा लावला.

हा तर बायकांचा परफ्यूम आहे, Giorgio, तू हे काय करतो आहेस, कपाळ?

त्याने मला थांबवले आणि म्हणाला: पुरुष आणि स्त्रिया अनेकदा विरुद्ध लिंगासाठी बनवलेले सुगंध लावतात, त्यांच्या वासासाठी नाही, तर त्यांनी जे करायचे असते त्यासाठी. काळजी करू नकोस, तुला समजेल — फक्त यात माझ्यावर विश्वास ठेव.

पण आता मला कळत नाही की आपण कामाला जातो आहोत, की मला न सांगता बायकांच्या मागे लागण्यासाठी तू एखादे निमित्त शोधले आहेस — मला तेवढे सांग.

तो हसून म्हणाला: आपण कामाला जातो आहोत, बायकांच्या मागे नाही — पण एक खास स्त्री आहे, जिच्या नावाचा आपण आदर राखलाच पाहिजे, आणि ते कधीही विसरू नकोस: तिचे नाव आहे L'Oréal मावशी.

फेरीबोटीतून उतरण्याची, सिसिलीत पाय ठेवण्याची वेळ झाली होती — अर्थात कोणीही आमच्याकडे पासपोर्ट मागितला नाही. रस्ते स्वच्छ होते, आणि लोक औपचारिक "Lei" वापरून बोलत होते, तर इकडे घरी कॅलाब्रियात आम्ही नेहमी

जुने "Voi" वापरायचो. तो पहिला फरक होता, माझा पहिला धडा: आम्ही
खरोखरच परदेशात होतो.

Ferdinando